

Otwock, 30.10.2025

Prof. dr hab. med. Marcin Kurzyna

Katedra i Klinika Krążenia Płucnego, Chorób Zakrzepowo-Zatorowych i Kardiologii

Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w Warszawie

Szpital im. Fryderyka Chopina, Europejskie Centrum Zdrowia Otwock

Ocena dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego

Dr n. med. Emilii Marii Świetlik

w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne

1. Dane ogólne

Doktor Emilia Świetlik ukończyła studia na Wydziale Lekarskim Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w 2007 roku. W 2014 roku uzyskała specjalizację w zakresie chorób wewnętrznych, a w 2018 roku została specjalistką w dziedzinie chorób płuc. Dodatkowo w 2017 roku zdała europejski egzamin z chorób płuc. W toku kariery zawodowej pracowała i prowadziła badania naukowe w szpitalach i klinikach WUM, Uniwersytetu Cambridge (Addenbrooke's Hospital i Royal Papworth Hospital), a obecnie w Klinice Pulmonologii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. W trakcie pracy w Cambridge University przygotowała i obroniła rozprawę doktorską pt. „Deep forward and reverse phenotyping for genetic discovery in pulmonary arterial hypertension”, co miało miejsce w 2014 roku. Promotorem doktoratu był znany autorytet w zakresie genetyki naczyniowych chorób płuc prof. Nicholas Morrell.

2. Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania habilitacyjnego

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe jest cyklem czterech powiązanych artykułów naukowych zatytułowanym „Psychospołeczne i etyczne aspekty diagnostyki

genetycznej oraz uczestnictwa w badaniach nad tętniczym nadciśnieniem płucnym: jakościowa analiza doświadczeń i ich implikacje dla praktyki klinicznej i zmian systemowych". Tematyka cyklu dotyczy integracji badań naukowych i diagnostyki genetycznej w obszarze tętniczego nadciśnienia płucnego (TNP) oraz praktycznego zastosowania takiego podejścia z perspektywy pacjentów, ich rodzin oraz zespołów medycznych. Łączna punktacja artykułów opublikowanych w latach 2024-2025 (po uzyskaniu stopnia doktora n. medycznych) i wchodzących w skład cyklu wynosi 12,2 pkt IF oraz 280 pkt MEiN. Prace zostały opublikowane w renomowanych czasopismach międzynarodowych – Respiration, Pulmonary Circulation oraz European Respiratory Journal Open Research. We wszystkich publikacjach Habilitantka jest pierwszą autorką, a także pomysłodawczynią przeprowadzonych badań.

W pierwszej publikacji pt. *„Exploring Diagnostic and Therapeutic Odyssey in Pulmonary Arterial Hypertension”* zespół kierowany przez Habilitantkę analizuje proces diagnostyki i leczenia TNP, określany jako "odyseja diagnostyczno-terapeutyczna". Został on zdefiniowany jako droga chorego od wystąpienia pierwszych objawów do właściwego rozpoznania i podjęcia leczenia. Wyniki badania uwypukliły szereg niezaspokojonych potrzeb - potrzebę lepszej współpracy lekarzy opieki specjalistycznej z lekarzami pierwszego kontaktu, zapewnienia wsparcia psychologicznego i poradnictwa dla chorych oraz ciągłej edukacji pacjentów w obliczu rozwoju metod leczenia. We wnioskach podkreślono, że dla poprawy wyników leczenia TNP konieczne jest zwiększanie świadomości tej choroby w społeczeństwie i wśród lekarzy, wypracowanie jasnych ścieżek diagnostycznych oraz włączenie badań genetycznych do rutynowej praktyki klinicznej

Druuga praca cyklu pt. *„Navigating family dynamics and ethical considerations in genetic diagnosis of pulmonary arterial hypertension: insights from in-depth semi-structured interviews”* skupia się na wpływie diagnostyki genetycznej TNP na życie rodzinne pacjentów oraz na związanych z tym dylematach etycznych. Badanie wykazało, że potwierdzenie dziedzicznej natury choroby głęboko przeobraża role i obowiązki w rodzinie – pacjenci i ich bliscy muszą mierzyć się z dylematami informowania krewnych o ryzyku genetycznym, planowania potomstwa czy poddawania dzieci testom genetycznym. We wnioskach stwierdzono, że niezbędne jest zapewnienie rodzinom dotkniętym TNP kompleksowej opieki w postaci wszechstronnego poradnictwa genetycznego i

wsparcia psychologicznego.

Publikacja numer 3 – *„Understanding what drives genetic study participation: Perspectives of patients, carers, and relatives”* – miała na celu zrozumienie motywacji i barier skłaniających pacjentów z TNP oraz ich bliskich do udziału w badaniach genetycznych. Analiza tematyczna wypowiedzi uczestników badania pozwoliła wyodrębnić kluczowe czynniki kształtujące postawy wobec badań genetycznych. Istotnym wątkiem okazała się też świadomość procesu badań – podejście do wyrażania zgody i wykorzystywania danych genetycznych – oraz doświadczenia uczestników związane z komunikacją wyników indywidualnych testów. Praca zawiera rekomendacje usprawnienia procesu prowadzenia badań genetycznych, przede wszystkim poprzez lepsze dostosowanie sposobu angażowania pacjentów, klarowną komunikację na temat celu i przebiegu badania oraz większe wsparcie ze strony personelu medycznego na etapach rekrutacji i przekazywania wyników.

W publikacji numer 4 pt. *„Unlocking the potential of genetic research in pulmonary arterial hypertension: Insights from clinicians, researchers, and study team”* autorzy koncentrują się na perspektywie kadry medycznej i naukowej zaangażowanej w badania genetyczne w TNP, badając, jak nastawienie klinicystów i badaczy wpływa na prowadzenie tych badań. Wywiady przeprowadzono z lekarzami zajmującymi się nadciśnieniem płucnym, naukowcami i członkami zespołów badawczych z wiodących ośrodków TNP w Wielkiej Brytanii. Analiza wypowiedzi ujawniła szereg kluczowych zagadnień determinujących sukces badań genetycznych z punktu widzenia profesjonalistów. Z wypowiedzi klinicystów i badaczy wynika, że dla powodzenia badań i przełożenia ich rezultatów na praktykę kliniczną kluczowe jest budowanie silnych sieci współpracy osadzonych w istniejących strukturach opieki. Ważnym zagadnieniem okazała się procedura zwrotu wyników genetycznych pacjentom i zapewnienia im odpowiedniego poradnictwa. Rekomendacje płynące z badania wskazują, że przezwyciężenie tych barier wymaga dalszego wzmacniania współpracy interdyscyplinarnej oraz edukacji kadr medycznych w zakresie genetyki.

Podsumowując, cykl doniesień naukowych przedstawionych jako osiągnięcie habilitacyjne dowodzi głębokiego zaangażowania i dużej wiedzy Kandydatki na temat trudnych zagadnień diagnostyki i poradnictwa genetycznego w rzadkiej, ale potencjalnie śmiertelnej chorobie, jaką jest TNP. Habilitantka zaprezentowała bardzo oryginalny punkt widzenia na temat diagnostyki

genetycznej i dociekliwość naukową wynikającą z wieloletniego doświadczenia praktycznego. Istotność tej tematyki i jej znaczenie społeczne powodują, że prace Habilitantki wpisują się w ważny nurt badań naukowych w zakresach kardiologii, pulmonologii i chorób rzadkich. Mają także szerokie zastosowanie aplikacyjne. Niewątpliwie osiągnięcie habilitacyjne przedstawione przez Kandydatkę stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny.

3. Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze

Całkowity dorobek naukowy dr n. med. Emilii Świetlik jest imponujący i obejmuje szeroki zakres zagadnień powiązanych z zakrzepowo-zatorową chorobą płuc, molekularnymi podstawami tętniczego nadciśnienia płucnego, onkologii pulmonologicznej i szeroko pojętych badań omiczych. Według zestawienia bibliometrycznego przygotowanego przez Bibliotekę Uniwersytecką UWM, są to 82 prace naukowe o łącznym IF 397,6 i 4053 punktów MEiN. Zdecydowana większość dorobku naukowego Habilitantki powstała po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych - IF 248,5 i MEiN 2615. Sumaryczna liczba cytowań wynosi 2299 (wg Web of Science Core Collection), a indeks Hirscha 24. Dorobek naukowy uzupełniają liczne doniesienia zaprezentowane na międzynarodowych konferencjach. Kandydatka pracowała i prowadziła badania w wielu instytucjach naukowych w kraju i za granicą – m.in. na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym, Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim, Cambridge University, Harvard University, Wuppertal, Sonderborg – dokumentując je mnogimi publikacjami naukowymi. Habilitantka uczestniczyła w pracach licznych międzynarodowych zespołów badawczych realizując projekty finansowane ze środków publicznych, fundacji oraz sponsorowane przez przemysł. Z pełnym przekonaniem można stwierdzić, że Habilitantka posiada osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój medycyny.

4. Ocena działalności klinicznej, dydaktycznej i organizacyjnej

Dr med. Emilia Świetlik jest aktywną lekarką, internistką i specjalistką chorób płuc. Posiada umiejętności wykonywania cewnikowania prawego serca, drenażu opłucnowego, bronchofiberoskopii, sercowo-płucnych testów wysiłkowych i echokardiografii. Jej działalność dydaktyczna obejmuje wykłady w trakcie kursów i warsztatów na temat nadciśnienia płucnego,

zajęć ze studentami UWM, szkoleń dla lekarzy rezydentów. W swojej działalności dydaktycznej z sukcesem wykorzystuje nowoczesne metody uczenia oparte o techniki symulacji medycznych z wykorzystaniem wirtualnej lub rozszerzonej rzeczywistości oraz druku 3D i sztucznej inteligencji.

Kandydatka jest członkiem licznych towarzystw naukowych (ERS, BTS, ATS, PVRI, PTChP) i recenzentem wiodących pism naukowych, takich jak Journal of Heart and Lung Transplantation, European Respiratory Journal, American Journal of Critical Care Medicine.

5. Wniosek końcowy

Analizując przedłożony do oceny cykl publikacji oraz całokształt działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej doktor medycyny Emilii Świątlik stwierdzam, że kandydatka spełnia i wyraźnie przekracza kryteria ubiegania się o stopień doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne zgodnie z art. 219 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z dnia 20 lipca 2018 roku. Jestem w pełni przekonany, że dotychczasowa aktywność naukowa Habilitantki stanowi znaczny wkład w rozwój medycyny, a ona sama jest w pełni przygotowana do pracy w roli samodzielnego pracownika nauki.

Przedstawiam zatem Radzie Naukowej Dyscypliny Nauk Medycznych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego wniosek o dopuszczenie doktor medycyny Emilii Świątlik do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Z poważaniem

prof. dr hab. med. Marcin Kurzyna

z-ca Dyrektora ds. Naukowych – Prorektor